

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1035/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813222941
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813222941.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovovej, Mgr Zuzany Holúbkovej, v právnej veci navrhovateľa: K. U. N. s.r.o. so sídlom G., K. XX, IČO: 35 792 752 zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. M. U., s.r.o. so sídlom G., K. XX, proti odporcom 1/ Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX a X/Etela Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, v konaní o zaplatenie 2.777,40 eur istiny a prísl. na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. apríla 2014 č.k. 12C/12/2014-41 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyňiam 1/, 2/ povinnosť a spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 937,60 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 208.12.2010, do zaplatenia, všetko v 20,- eurových mesačných splátkach, počnúc mesiacom májom 2014 vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky riadne a včas. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil popisom vykonaných dôkazov, z ktorých zistil, že odporkyne dňa 25.06.2010 požiadali navrhovateľa o poskytnutie revolvingového úveru vo výške 1.500 eur zo splatnosťou úveru v 36 mesačných splátkach, pri mesačnej splátke 85,15 eur. V zmluve je uvedená predpokladaná RPMN 62,79 %, ročná úroková sadzba 68,44 %, priemerná RPMN 51,49 %, ďalej sa v žiadosti uvádza suma revolvingu 858,31 eur, predpokladaná RPMN 60,27 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 %. V žiadosti sa ďalej nachádzajú údaje o schválenom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru 1.500,- eur splatnosť na dobu 36 mesiacov, mesačná splátka 85,15 eur, zmluvná odmena, ktorá predstavuje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom 2.043,60 eur, RPMN za úver 60,27 %, ročná úroková sadzba úveru 68,44 %, priemerná RPMN 51,49 %, poskytnutá revolvingu 858,31 eur a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 62,79 %, ročná úroková sadzba revolvingu je 68,44 %. Zároveň bola aj uzavretá dohoda odplaty za poskytnutie služby za odklad splatnosti splátok úveru vo výške 135,12 eur a v ďalších ustanoveniach bola upravená splatnosť tejto odplaty a spôsob započítania, zmluva bola podpísaná 25.06.2010, z karty klienta na meno Y. G., zistil súd prvého stupňa, že nominálna výška úveru je 3.065,40 eur, poskytnutá 1.500,- eur, vyplatená čiastka 1.277,05 eur, splatená suma 339,45 eur a zostáva doplatiť 2.777,40 eur. Z prehľadu splátok ďalej zistil súd prvého stupňa, že odporkyne uhradili dňa 24.07.2010 splátku 85,15 eur, ďalej rovnakú splátku 24.08.2010, aj 24.09. a 24.10.2010. Listom zo dňa 07.12.2010, oznamoval navrhovateľ odporkyňi po omeškaní so splátkami č. 3,4 a 5 so splatením celého zisku úveru, pričom suma omeškaných splátok bola 255,45 eur. Ďalej súd prvého stupňa skúmal samotnú zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 25.06.2010, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi účastníkmi a dospel

k záveru, že tento právny vzťah založený zmluvou označenou ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Zo samotnej zmluvy a jej zmluvných dojednaní vyplynulo, že odporkyne nemohli individuálne ovplyvniť ich obsah, tieto údaje boli už vopred pripravené na predtlačenom formulári, pretože sa uzatvárali vo viacerých prípadoch pre veľký počet spotrebiteľov. Úver sa poskytol vo výške 1.500,- eur, pričom celková suma, ktorú mal dlžník z úveru zaplatiť, a to istina úveru + úroky bola dohodnutá na sumu 3065,40 eur a ďalej odplata za poskytnutie služby 222,95 eur. Dojednanú zmluvnú odmenu za poskytnutie úveru vo výške 1.565,40 eur vo vzťahu k skutočne poskytnutej čiastke 1.500,- eur, resp. vo vzťahu ku skutočne vyplatenej čiastke 1.277,05 eur považoval súd prvého stupňa za neplatné zmluvné dojednanie, pretože takáto odmena za poskytnutie úveru, ktorá by mohla plniť funkciu odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov - úroku je neprimerane vysoká a je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože predstavuje 104,36 % z celkovo poskytnutej a vyplatenej čiastky. Vyslovil názor, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru i napriek tomu, že výška úrokov alebo odmeny nie je zákonom stanovená, tieto sú predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Za absolútne neprijateľné považoval súd prvého stupňa taký postup navrhovateľa, ktorý si stiahol pri vyplatení sumy úveru odporkyňi 1/ odplatu za službu v zmysle článku 8 písm. a/ dohody o poskytnutí služby, ktorou nanútil odporkyňi možnosť odkladu troch splátok úveru, pričom túto odplatu si vyúčtoval v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či odporca bude mať o takúto službu záujem. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje navrhovateľa na takúto neprimerane vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, splatnosť tejto odplaty ihneď pri poskytnutí úveru a jednostranné započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schválených úverových prostriedkov, považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatnú aj v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože je výrazný neprospech odporcu ako spotrebiteľa. V závere vyslovil názor, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky povinné náležitosti zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože je v nej evidentne nesprávne uvedená ročná úroková sadzba 68,44 % a nie je tam uvedený ani údaj o konečnej splatnosti úveru. Pri výške úveru 1.500,- eur a sumy, ktorá by mala byť splatená vo výške 3.065,40 eur predstavuje pri dobe splácania 36 mesiacov výška ročnej úrokovej miery 34,79 %, pričom veriteľ uvádza v zmluve výšku ročnej úrokovej sadzby 68,44 % , čo je nesprávny údaj, a teda zmluva neobsahuje žiadny údaj o ročnej úrokovej sadzbe v dôsledku čoho sa v zmysle § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Odporcovia mali preto povinnosť splatiť úver len v časti poskytnutej úverovej istiny, pričom v skutočnosti im bola poskytnutá a vyplatená suma 1.270,05 eur, a keď zaplatili 339,45 eur, rozdiel t.j. 937,60 eur uložil súd obom odporkyňiam zaplatiť spoločne a nerozdielne. Výrok o trovách odôvodnil tým, že v konaní boli prevažne úspešné odporkyne, ktoré si náhradu trov neuplatnili a v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. nemohol súd priznať náhradu trov konania navrhovateľovi, ktorý bol v prevažnom rozsahu neúspešný.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov, zmeniť a návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovieť, prípadne zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ O.s.p.. Súdu prvého stupňa vyčítal, že vec posudzoval podľa Zákona č. 258/2000 Z.z., ktorý však v dobe uzavretia zmluvy t.j. 25.06.2010 účinný nebol. Platil vtedy Zákon č. 129/2010, podľa ktorého aj v prípade absencie niektorej podstatnej náležitosti zmluvy, z ktorej úver nemožno posúdiť automaticky za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko by bola potrebná ďalšia náležitosť, a to, že zmluva by nebola uzatvorená v písomnej zmluve. Podľa jeho názoru sa podľa ust. § 11 ods. 1 písm a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje aby okrem absencie predpísaných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná aj predpísaná forma, keďže je tam uvedené, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1, pričom použitie spojky a predstavuje konjuktív, teda predpoklad k tomu, aby boli súčasne splnené podmienky aj ohľadne formy zmluvy, aj ohľadne jej obsahu, pričom v danom prípade súd neskonštatoval, že by zmluva nemala písomnú formu a teda podmienky pre aplikáciu uvedeného ustanovenia neboli naplnené. Taktiež nepovažoval za dané nesplnenie ďalšej náležitosti, a to uvedenie konečnej splatnosti úveru, keďže vychádzajú z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky a tento údaj uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je logickým vyústeným údajom uvedeným v spomenutých bodoch. Závery

súdu o neprimeranej odplate považoval za nesprávne aj z dôvodu rozporu z ustanoveniami § 497 a § 502 Obchodného zákonníka, podľa ktorých zmluvne prejavenej vôli účastníkov by zodpovedalo aby súd pri pochybnostiach vo výške úrokov určil aká je výška primeraná. Rovnako považoval dohodu o poskytnutí služby ako odklad splátok za službu individuálne dojednanú, čo nemôže mať za následok neplatnosť zmluvy.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania t.j. vo výroku, ktorým bol návrh na začatie konania čiastočne zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ v prejednávanej veci odôvodňuje svoje odvolanie odkazom na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ O.s.p..

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1) je daný v prípade pokiaľ konanie pred súdom prvého stupňa trpí niektorou z väd uvedených v ust. § 221 ods. 1 O.s.p. ako dôvodov na zrušenie prvostupňového rozhodnutia odvolacím súdom. Navrhovateľ vo svojom odvolaní však žiadnym spôsobom nekonkretizuje, ktorú z tam uvedených väd má na mysli. Odkazuje len na písmeno f/ (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom) ako aj písm. h/ (súd prvého stupňa vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav).

V súvislosti s uplatnením dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. f/, však neuvádza akým postupom súdu malo dôjsť k popretiu jeho procesných práv, pričom odvolací súd takýto postup súdu prvého stupňa preskúmaním veci nezistil.

Z obsahu odvolania jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ súdu prvého stupňa vyčíta, že jeho rozhodnutie vyplýva z nesprávneho posúdenia veci, čo je dôvodom na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Podľa súdnej praxe sa za nesprávne posúdenie veci považuje mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Za nesprávne právne posúdenie a použitie nesprávnej právnej normy považuje tú skutočnosť, že súd prvého stupňa na danú vec aplikoval zákon ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý zákon však v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi t.j. 25.06.2010 už nebol účinný lebo platil Zákon č. 129/2010 Z.z..

Odvolací súd zistil, že Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov bol nahradený Zákom č. 129/2010 Z.z., ktorý bol schválený 09.03.2010 a jeho účinnosť nastala od 02.04.2010. V čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere t.j. 25.06.2010, teda nebol už účinný Zákon č. 258/2001, z ktorých ustanovení súd prvého stupňa neplatnosť zmluvy, resp. bezúročnosť úveru vyvodzuje. Záver o tom, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov vyvodil súd prvého stupňa aplikáciou ust. § 4 ods. 3 podľa ktorého ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm.a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Odvolačný súd v súvislosti s preskúmaním rozhodnutia súdu prvého stupňa zistil, že aj Zákon č. 129/2010 Z.z., ktorého aplikácie sa domáha odvolateľ, obsahuje v § 11 dôsledky porušenia povinnosti, keď v ods. 1 uvádza dôvody, kedy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa písm. a/ je tomu tak v prípade ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, podľa písmena b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a a/, podľa c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e/ veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti. Citované zákonné ustanovenie pritom nemožno v žiadnom prípade vyložiť takým spôsobom ako to robí odvolateľ t.j., že zmluvu o spotrebiteľský úver by bolo možno považovať za bezúročnú len v prípade, ak by boli splnené kumulatívne podmienky uvedené v § 11 ods. 1 písm. a/ a b/ t.j., že by zmluva o spotrebiteľskom úvere nielenže neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2, ale zároveň by nemala písomnú formu. Pod písm. a / až e/ citovaného zákonného ustanovenia ide o samostatné dôvody, pri zistení ktoréhokolvek sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. musí obsahovať ďalšie náležitosti. Podľa písm. g/ citovaného zákonného ustanovenia musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

Podľa súdnej praxe sa za uvedenie celkovej konečnej sumy nepovažuje uvedenie výšky jednotlivých splátok a počet ako sa toho dovoľáva navrhovateľ ale v záujme správnej informovanosti dlžníka je potrebné uviesť jednoznačne jednu výslednú sumu úveru a príslušenstva, a to jednou sumou aby mu tak bolo vopred jednoznačne zrejmé, na zaplatenie akej sumy sa zaväzuje. Už samotná táto okolnosť v dôsledku znenia ust. § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., postačuje pre záver o tom, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho dlžník má povinnosť vrátiť len sumu úveru zníženú o sumy, ktoré medzi časom zaplatil.

Rovnaký dôsledok má aj neuvedenie správnej ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, a to v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona.

Výška ročnej percentuálnej miery nákladov, pritom nemôže byť posudzovaná podľa ustanovení Obchodného zákonníka, tak ako sa to dovoľáva odvolateľ, keďže vo veciach týkajúcich sa spotrebiteľských úverov je aplikácia Obchodného zákonníka vylúčená.

Súd prvého stupňa preto rozhodol správne, keď v rozsahu presahujúcom sumu poskytnutého úveru (zníženého o zaplatené čiastky) návrh na začatie konania zamietol.

V odvolacom konaní boli tak úspešné odporkyne, ktoré by mali v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním im trovy nezvnikli, a preto im neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.